

turde sige, at det er et overvejende Ønske i dette Ting at faa Lovforslaget ført igennem.

Det vil forstaas, at jeg efter de almindelige Udtalelser, som jeg saaledes har til-
ladt mig at fremsætte, ikke føler den ringeste Trang til at fremkomme med specielle Bemærkninger om de enkelte Paragraffer. Det er noget, der hører hjemme i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, og det vilde kun forsinke det Øjeblik, da Sagen kan gives til dette Udvalgs Behandling.

Matzen: Som det allerede er bemærket, bestaar det foreliggende Lovforslag egentlig af to Bestanddele, den ene omfattende §§ 1, 2 og 18, det vil sige alt det, der er fremkommet fra den højtærede Justitsminister, og den anden omfattende de øvrige Paragraffer, som ere tilføjede i Folketinget. Jeg vilde ønske, at man ved Behandlingen her i Tinget vilde fastholde denne Sondring, saa at man fortrinsvis beskæftigede sig med den første Bestanddel, men saa lidt som muligt indlod sig med det øvrige. Thi med Hensyn til den første Bestanddel kan det siges, som det er blevet sagt af det ærede Medlem for 12te Kreds (Bærentsen), at der er en vis paatrængende Nødvendighed for at give ny Bestemmelser, idet der er en Stemning oppe, som kræver strengere Straffe for de paagældende Forbrydere. For saa vidt kan det altsaa forsvares, at man allerede nu paa Forhaand skrider til en Revision af Straffeloven. Men med Hensyn til de Tilføjelser, der ere skete i Folketinget, kan man ikke, hvad der ogsaa er fremhævet af det ærede kongevalgte Medlem, der først talte (Goos), paaberaabe sig den Grund, at der skulde være en paatrængende Nødvendighed til Stede; men naar der ikke er det, hvorfor skulle vi saa ikke vente, indtil Betingelserne for en almindelig Revision af Straffeloven foreligge. Ganske vist bemærkede det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), at det hele jo kun er et Eksperiment, og at man af den Grund kan gaa med dertil. Men jeg tror, at der er en vis Fare ved en saadan Eksperimenteren, særlig paa Straffelovens Omraade, og navnlig naar man vil eksperimenterer der, hvor de rette Forudsætninger for, at Eksperimentet kan gennemføres med Held, ikke ere til Stede, og det tror jeg er Tilfældet netop med Hensyn til en hel Del af de Forhold, som Lovforslaget omhandler. Derfor tror jeg, det

er bedre, at man overlader den højtærede Justitsminister indtil videre at eksperimenterer ad administrativ Vej paa de mange Omraader, hvor der er Tvivl, og derigennem indhøste Erfaringer, som kunne benyttes, naar vi i sin Tid skulle lovfæste Forholdene. Thi hvis man gaar til at eksperimenterer, hvor de fornødne Forudsætninger ikke foreligge, risikerer man, at Eksperimenterne mislykkes til Skade for en eventuel god Reforms Gennemførelse. Dette gælder paa ikke faa Punkter med Hensyn til de Reformbestemmelser, der ere indsatte i Forslaget. Jeg skal i saa Henseende fremhæve Bestemmelsen i § 12 om Handlinger foretagne af Børn. Jeg skal i Parentes bemærke, at denne Paragraf indeholder et Eksempel paa, hvorledes en Lovbestemmelse ikke bør redigeres. Der er der Tale om Handlinger foretagne af Børn, som endnu ikke ere fyldte 14 Aar. De skulle ikke straffes. Dog kan der, hedder det, naar det findes fornødent, af det offentlige, selv uden Samtykke af Forældre eller Værge, anvendes Forbedrings- eller Sikringsmidler mod saadanne Børn. Det kan altsaa ske, naar det er „fornødent“. Det kræves ikke, at Børnene skulle have begaaet Handlinger, som ellers vilde falde ind under Straffeloven. Nej, der er en almindelig Adgang til, naar det offentlige finder det fornødent, at træffe saadanne Foranstaltninger. Meningen maa dog vel være den, at Børnene skulle have foretaget sig noget, hvorfor de kunde straffes efter den tidligere Ordning, og at der kun i saa Fald bliver Spørgsmaal om at anvende andre Foranstaltninger mod dem. Men nu sætter jeg, at der bliver en Mængde Børn, som saaledes unddrages Straf. Der skal da anvendes andre Foranstaltninger imod dem. Ja, men hvor mange er der her Tale om? Hvor mange vil det offentlige have at tage sig af paa anden Maade end ved Straf? Jeg ved ikke, at der foreligger nogen Statistik i saa Henseende, som vi kunne henholde os til, og jeg ved heller ikke, om der, naar saadanne Børn fremkomme, er Anstalter til at optage dem, Anstalter, hvor de kunne anbringes under Forhold, som gøre det muligt dels at bringe dem under en Paa-virkning, som kan kvæle de forbryderiske Lyster, de ere komne til at nære, og dels at fremavle de gode Egenskaber hos dem. Hvis vi nu vedtage en Lov uden at vide, om disse Forudsætninger foreligge, ville vi kun skade i Stedet for at gavne. Den højtærede Justitsminister kan derimod eks-